

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

9409/06 (Presse 144)
(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2732. samling i Rådet

Retlige og indre anliggender

Luxembourg, den 1.-2. juni 2006

Formand

Liese PROKOP
Østrigs forbundsindenrigsminister

P R E S S E

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet nåede til enighed om en afgørelse om en **europæisk bevissikringskendelse** til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager, om en forordning om indførelse af en **europæisk småkravsprocedure** og om oprettelse, drift og brug af anden generation af **Schengen-informationssystemet (SIS II)**.

Endvidere gentog Rådet i forbindelse med de seneste begivenheder på De Kanariske Øer og i Middelhavet, at det står fast på den samlede migrationsstrategi, og udtrykte støtte til Kommissionens indsats for som udtryk for aktiv solidaritet at yde al mulig bistand til de medlemsstater, der oplever en stor tilstrømning af ulovlige indvandrere.

Endelig vedtog Rådet følgende:

- konklusioner om EU's katastrofe- og kriseberedskabskapacitet,
- en generel indstilling til EU's programmer om sikkerhed, beskyttelse af frihedsrettigheder og retfærdighed, og
- en beslutning om at forhøje gebyret for behandling af en visumansøgning fra 35 EUR til 60 EUR.

INDHOLD¹

DELTAGERE	6
 PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE	9
OVERFØRELSE AF DOMFÆLDTE	12
PROCEDUREMÆSSIGE RETTIGHEDER I STRAFFESAGER	14
EUROPÆISK SMÅKRAVSPROCEDURE	15
SAMARBEJDE MELLEM KONTORER FOR INDDRIVELSE AF AKTIVER.....	17
EU'S PRIORITETER FOR BEKÆMPELSE AF KRIMINALITET - <i>Rådets konklusioner</i>	18
EUROPOLS FREMTID - <i>Rådets konklusioner</i>	22
BEKÆMPELSE AF TERRORISME	24
EKSTERNE FORBINDELSER	25
HAMPTON COURT: OPFØLGNING	26
DET BLANDEDE UDVALG	27
- SIS II	27
- FÆLLES VISUMANSØGNINGSCENTRE	27

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://www.consilium.europa.eu>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets protokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER**

–	Europol	28
–	EU's katastrofe- og kriseberedskabskapacitet - Rådets konklusioner	28
–	Forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter	30
–	EU's programmer om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder og om grundlæggende rettigheder og retfærdighed	30
–	Den indre sikkerheds arkitektur.....	30
–	Terrorbekæmpelse	31
–	Visumgebyrer*	31
–	Rapport om Schengen-evaluering af de nye EU-medlemsstater.....	31
–	Schengen-evaluering	31
–	Det Europæiske Politiakademi - samarbejdet med Island, Norge og Schweiz	31
–	Det Europæiske Politiakademi - årsrapport for 2005.....	32
–	Europol - ny situations- og tendensrapport vedrørende terror	32
–	Ikke-fortrolig rapport om terrorisme i EU - oktober 2004 - oktober 2005	32
–	Handlingsplanen til bekæmpelse af radikaliseret og rekruttering - strategien for mediekommunikation	32
–	Mekanisme for informering om foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet.....	33
–	EU's bistandsprojekter på narkotikaområdet i tredjelande	33
–	EU's narkotikastrategi - alternativ udvikling.....	33
–	Schengen-reglerne - Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein	33
–	Lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen).....	34
–	Forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser	34
–	Elektronisk udveksling af fotos og fingeraftryk	34

TERRORISME

–	Henstillinger vedrørende terrorbekæmpelse.....	35
---	--	----

EKSTERNE FORBINDELSER

–	Katastrofebistandsaktiviteter.....	35
---	------------------------------------	----

DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

– Sudan - restriktive foranstaltninger	35
--	----

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

– Ændringer i EØS-aftalen.....	36
--------------------------------	----

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Patrick DEWAELE
Laurette ONKELINX

Vicepremierminister og indenrigsminister
Vicepremierminister og justitsminister

Den Tjekkiske Republik:

Miloslav KOUDELNÝ

Første viceindenrigsminister, med ansvar for offentlig
orden og sikkerhed
Vicejustitsminister

Roman POLÁŠEK

Danmark:

Claus GRUBE

Fast repræsentant

Tyskland:

Wolfgang SCHÄUBLE
Brigitte ZYPRIES

Forbundsindenrigsminister
Forbundsjustitsminister

Estland:

Kalle LAANET
Rein LANG

Indenrigsminister
Justitsminister

Grækenland:

Anastasis PAPALIGOURAS
Byron POLYDORAS

Justitsminister
Minister for den offentlige orden

Spanien:

Juan Fernando LÓPEZ AGUILAR
Antonio CAMACHO VIZCAÍNO

Justitsminister
Statssekretær for sikkerhed

Frankrig:

Pascal CLÉMENT
Christian ESTROSI

Seglbevarer, justitsminister
Viceminister med ansvar for fysisk planlægning

Irland:

Bobby McDONAGH

Fast repræsentant

Italien:

Clemente MASTELLA

Justitsminister

Cypern:

Doros THEODOROU
Lazaros SAVVIDES

Justitsminister og minister for offentlig orden
Statssekretær, Indenrigsministeriet

Letland:

Dzintars JAUNDŽEIKARS
Guntars GRINVALDS

Indenrigsminister
Justitsminister

Litauen:

Gintaras Jonas FURMANAVIČIUS
Gintautas BUŽINSKAS

Indenrigsminister
Justitsminister

Luxembourg:

Luc FRIEDEN
Nicolas SCHMIT

Justitsminister og minister for statens finanser og budget
Viceminister med ansvar for udenrigsspørgsmål og
indvandring

Ungarn:

Krisztina BERTA

Judit FAZEKAS LÉVAYNÉ

Vicestatssekretær for internationale forbindelser,
Indenrigsministeriet
Vicestatssekretær, Justitsministeriet

Malta:

Tonio BORG

Vicepremierminister og justits- og indenrigsminister

Nederlandene:

Piet Hein DONNER

Justitsminister

Østrig:

Liese PROKOP

Forbundsindenrigsminister

Polen:

Ludwik DORN

Beata KEMPA

Vicepremierminister, indenrigs- og forvaltningsminister
Statssekretær, Justitsministeriet

Portugal:

António COSTA

Alberto COSTA

Ministro de Estado, indenrigsminister
Justitsminister

Slovenien:

Dragutin MATE

Lovro ŠTURM

Indenrigsminister
Justitsminister

Slovakiet:

Lucia ŽITNANSKÁ

Justitsminister

Finland:

Kari RAJAMÄKI

Leena LUHTANEN

Indenrigsminister
Justitsminister

Sverige:

Thomas BODSTRÖM

Barbro HOLMBERG

Justitsminister
Minister, Udenrigsministeriet, med ansvar for
indvandringsspørgsmål

Det Forenede Kongerige:

Lord GOLDSMITH

Tony McNULTY

Baroness ASHTON of UPHOLLAND

Attorney General
Viceminister for indvandring, statsborgerskab og
nationalitetsspørgsmål
Statssekretær, Ministeriet for Forfatningsspørgsmål

Kommissionen:

Franco FRATTINI

Næstformand

Generalsekretariatet for Rådet:

Gijs de VRIES

EU's antiterrorkoordinatør

Andre deltagere:

Max-Peter RATZEL

Direktør for Europol

De tiltrædende staters regeringer var repræsenteret således:

Bulgarien:

Rumen YORDANOV PETKOV
Margarit Nikolov GANEV

Indenrigsminister
Vicejustitsminister

Rumænien:

Vasile BLAGA
Ion CODESCU

Indenrigs- og forvaltningsminister
Statssekretær, Justitsministeriet

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE

Rådet nåede frem til en generel indstilling til udkastet til afgørelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager. Formålet med forslaget er at indføre en mekanisme, der kan gøre det lettere at få udleveret beviser i grænseoverskridende sager baseret på princippet om gensidig anerkendelse.

Rådets tilslutning bygger på en kompromistekst fra formandskabet, som bl.a. skulle løse de to vigtigste udestående spørgsmål, dvs. muligheden for at afvise en europæisk bevissikringskendelse af årsager knyttet til territorialprincippet og definitioner af lovovertrædelser.

Det udkast til afgørelse, som Rådet har tilsluttet sig, indeholder følgende centrale elementer:

Hovedformålet med den europæiske bevissikringskendelse

Grundtanken er, at den europæiske bevissikringskendelse er en kendelse, der afsiges af en retlig myndighed i én medlemsstat, og som direkte anerkendes og håndhæves af en retlig myndighed i en anden medlemsstat. Sammenlignet med de nuværende procedurer for gensidig anerkendelse, som den europæiske bevissikringskendelse skal træde i stedet for, vil den indebære hurtigere procedurer og klare sikkerhedsmekanismer for udstedelse af en kendelse og for håndhævelsen heraf.

Anvendelsesområde og berørte retssager

Den europæiske bevissikringskendelse omfatter de genstande, dokumenter og data, der er anført i kendelsen, og som er nødvendige i udstedelsesstaten til straffesager eller andre retssager, som yderligere kan indbringes for en domstol med kompetence i straffesager.

Den europæiske bevissikringskendelse indføres i to trin. Det første trin omfatter i princippet bevismateriale, der allerede foreligger og er let tilgængeligt. Kommissionen skal senere udarbejde et forslag til et andet instrument, der skal omfatte andre former for bevismateriale. Det betyder, at følgende former for bevismateriale ikke er omfattet af de bestemmelser, der nu er opnået enighed om, men vil indgå i det andet instrument:

- at foranstalte samtaler, optage forklaringer eller iværksætte andre former for afhøringer, der involverer mistænkte, vidner, eksperter eller andre parter

- at foretage legemsundersøgelser eller fremskaffe legemsmateriale eller biometriske data direkte fra en persons legeme, herunder DNA-prøver eller fingeraftryk
- at fremskaffe oplysninger i realtid, herunder aflytning af kommunikationer, skjult overvågning eller kontrol med bankkonti
- at foretage analyse af eksisterende genstande, dokumenter eller data
- Rådet tilføjede i forhold til Kommissionens forslag fuldbyrdelsesmyndighedens fremskaffelse af kommunikationsdata, der opbevares af leverandører af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste eller et offentligt kommunikationsnet.

I henhold til den tekst, der er opnået tilslutning til, omfatter det imidlertid også bevismateriale i disse kategorier, der er indsamlet før udstedelsen af bevissikringskendelsen. Det vil f.eks. kunne omfatte fremskaffelse af en erklæring, som en mistænkt allerede har afgivet til en undersøgelsesmyndighed i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med en tidligere efterforskning, som denne stat har foretaget.

Udstedelse og fremsendelse af den europæiske bevissikringskendelse

Den europæiske bevissikringskendelse er ét enkelt dokument, der af udstedelsesmyndigheden oversættes til et af fuldbyrdelsesstatens officielle sprog. Det er ikke nødvendigt med yderligere oversættelser. Dette betyder, at den europæiske bevissikringskendelse kan fuldbyrdes øjeblikkeligt på samme måde som en national procedureforanstaltning. Den fastsætter det mål, der skal nås, men overlader det til fuldbyrdelsesstaten at afgøre, hvordan den bedst kan fremskaffe beviser i overensstemmelse med national ret.

Inden den europæiske bevissikringskendelse fremsendes, skal udstedelsesmyndigheden sikre sig, at de omhandlede genstande, dokumenter og data i et tilsvarende tilfælde ville kunne fremskaffes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis de var tilgængelige på udstedelsesstatens område, selv om der eventuelt skulle anvendes et andet processuelt skridt.

Den europæiske bevissikringskendelse kan fremsendes til en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at tro, at de relevante genstande, dokumenter og data befinder sig eller, i tilfælde af elektroniske data, er direkte tilgængelige i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning.

Anerkendelse og fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse

Fuldbyrdelsesmyndigheden skal anerkende en europæisk bevissikringskendelse, der er fremsendt efter tekstens bestemmelser, uden yderligere formaliteter og træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse, medmindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig en af de grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de grunde til udsættelse, der er nævnt i teksten.

Enhver beslutning om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse skal i princippet træffes så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske bevissikringskendelse. Medmindre der foreligger grunde til udsættelse, eller de ønskede genstande, dokumenter og data allerede er i fuldbyrdelsesmyndighedens besiddelse, skal fuldbyrdelsesmyndigheden som hovedregel fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse hurtigst muligt og senest 60 dage efter, at den har modtaget den europæiske bevissikringskendelse.

Grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse:

- Territorialprincippet

Kommissionens oprindelige forslag indeholdt ikke nogen territorialklausul. På samlingen i februar 2005 nåede Rådet imidlertid til enighed om at medtage en territorialklausul. Den løsning, der er valgt i kompromisteksten, begrænser anvendelsen af denne grund til afvisning til de tilfælde, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået helt eller delvis på fuldbyrdelsesstatens territorium, men beslutningen om afvisning skal træffes som en undtagelse og i hvert enkelt tilfælde.

Overvejer en kompetent myndighed at anvende territorialprincippet som grund til at afvise en europæisk bevissikringskendelse, hører den Eurojust, inden den træffer sin beslutning. Hvis den kompetente myndighed ikke er enig i Eurojusts udtalelse, sørger medlemsstaterne for, at myndigheden begrundet sin beslutning, og at Rådet underrettes.

– Dobbelt strafbarhed

Med hensyn til definitionen af lovovertrædelser kan manglende dobbelt strafbarhed i henhold til forslaget ikke påberåbes af fuldbyrdelsesstaten for 32 kategorier af lovovertrædelser som en grund til at afvise at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis den pågældende lovovertrædelse i udstedelsesstaten kan straffes med mindst tre års fængsel. Denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med tidligere retsakter som f.eks. den europæiske arrestordre, indefrisyngskendelser, bødestrafte eller udkastet til tekst om konfiskationskendelser.

Dog kan Tyskland ved en erklæring forbeholde sig ret til at lade fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse kontrollere med henblik på dobbelt strafbarhed i tilfælde vedrørende terrorisme, internetkriminalitet, racisme og fremmedhad, sabotage, afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning eller bedrageri, hvis det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, medmindre udstedelsesmyndigheden har erklæret, at den pågældende lovovertrædelse i henhold til udstedelsesstatens lovgivning falder ind under de kriterier, der er angivet i erklæringen.

Rådet tager senest fem år efter rammeafgørelsens ikrafttræden bestemmelserne om territorialprincippet og Tysklands mulighed for ikke-deltagelse i forbindelse med definitionen af lovovertrædelser op til revision.

Rådets forberedende organer vil færdiggøre den nødvendige formular for den europæiske bevissikringskendelse og betragtningerne, så teksten kan vedtages så hurtigt som muligt.

OVERFØRELSE AF DOMFÆLDTE

Rådet drøftede to spørgsmål vedrørende et forslag til en rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union:

- samtykke fra den dømte og
- samtykke fra fuldbyrdelsesstaten med hensyn til fremsendelse af en dom.

Hovedsigtet med dette udkast til rammeafgørelse er at fastslå, i hvilke tilfælde fuldbyrdelsesstatens samtykke ikke er påkrævet, og at begrænse nødvendigheden af samtykke fra den berørte person.

Et stort flertal af delegationerne kunne i store træk tilslutte sig følgende principper, idet nogle delegationer dog tog forbehold med hensyn til specifikke punkter:

- for så vidt angår den dømtes samtykke kræves der samtykke for at kunne overføre den pågældende til en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende har fast lovligt opholdssted. Dette gælder også, hvis det påtænkes at overføre personen til den stat, hvor den pågældende er statsborger, hvis vedkommende har fast lovligt opholdssted i en anden medlemsstat.
- for så vidt angår fuldbyrdelsesstatens samtykke er dette ikke påkrævet, hvis dommen og attesten fremsendes til:
 - a) den stat, hvor den dømte er statsborger, og hvor vedkommende er bosat/har ophold
 - b) den stat, hvor den dømte er statsborger, eller den stat, hvor den dømte har fast lovligt ophold, og som vedkommende under alle omstændigheder som følge af dommen ville blive udsendt/udvist til efter strafafsoningen
 - c) den stat, hvor den dømte har fast lovligt ophold, medmindre vedkommende har mistet eller vil miste sin opholdstilladelse som følge af dommen

Rådets forberedende organer skal på denne baggrund arbejde videre med teksten til rammeafgørelsen, navnlig med hensyn til definitionen af opholdssted, så der hurtigst muligt kan opnås enighed.

Østrig, Finland og Sverige forelagde den 24. januar 2005 dette forslag, der har til formål at fastsætte reglerne for, hvordan en medlemsstat på sit område anerkender og fuldbyrder en sanktion, som er idømt af en domstol i en anden medlemsstat, uanset om fuldbyrdelsen allerede er indledt.

I henhold til de eksisterende ordninger (konventionen af 1983 om overførelse af domfældte og den dertil knyttede protokol af 1997 samt artikel 67, 68 og 69 i Schengen-konventionen) kræves der altid samtykke fra den stat, der anmodes om at fuldbyrde en dom. Den dømtes samtykke er også påkrævet, undtagen i to tilfælde: hvis den dømte er flygtet til den stat, hvor vedkommende er statsborger, eller hvis den dømte som følge af dommen vil blive udsendt til denne stat efter strafafsoningen.

PROCEDUREMÆSSIGE RETTIGHEDER I STRAFFESAGER

Rådet havde en drøftelse om dette forslag, herunder navnlig om spørgsmålet om retsgrundlaget for instrumentet, og det besluttede at fortsætte arbejdet på grundlag af et kompromisforslag fra formandskabet baseret på følgende principper:

- der fastsættes kun minimumsstandarder, og der opereres ikke med en "øvre grænse" for rettigheder. Det forhindrer derfor ikke, at en medlemsstat fastsætter mere vidtrækkende rettigheder for mistænkte i straffesager.
- der sikres fuld overensstemmelse med rettighederne i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Medlemsstaterne får ikke lov til at gå under dette niveau.

Sammenholdt med Kommissionens forslag begrænser formandskabets forslag antallet og rækkevidden af de rettigheder, der er omfattet, og sætter fokus på generelle standarder i stedet for at fastlægge i detaljer, hvordan rettighederne skal anvendes i den enkelte medlemsstat under hensyn til de forskellige retssystemer.

De områder, hvor formandskabet foreslår fælles minimumsstandarder, er

- ret til information
- ret til juridisk bistand
- ret til tolkning
- ret til oversættelse af sagens dokumenter for enhver person, der er genstand for en straffesag.

Rådet besluttede endvidere, at de videre drøftelser om proceduremæssige rettigheder også skal omfatte drøftelser om praktiske foranstaltninger.

Kommissionen forelagde det oprindelige forslag den 3. maj 2004 med henblik på at fastsætte fælles minimumsstandarder for visse proceduremæssige rettigheder, der skal gælde i straffesager i hele EU.

EUROPÆISK SMÅKRAVSPROCEDURE

Rådet nåede til generel enighed om en forordning om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

Denne forordning vil forenkle og fremskynde behandlingen af retstvister vedrørende småkrav i grænseoverskridende sager og nedbringe omkostningerne ved at indføre en europæisk procedure for småkrav. Den afskaffer tillige de mellemliggende foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse i andre medlemsstater af retsafgørelser truffet i en medlemsstat i en europæisk småkravsprocedure.

Forordningen finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område i grænseoverskridende sager, uanset domsmyndighedens art, når værdien af et krav ikke overstiger 2 000 EUR på det tidspunkt, hvor proceduren indledes, ekskl. alle renter, udgifter og udlæg. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).

Forordningen finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne og underholdspligt
- b) formueforholdet mellem ægtefæller, samt arv efter loven eller testamente
- c) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
- d) social sikring
- e) voldgift
- f) ansættelsesret
- g) leje eller forpagtning af fast ejendom, bortset fra søgsmål vedrørende pengekrav
- h) krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.

Sagsøgeren indleder den europæiske småkravsprocedure ved at udfylde anmodningsformularen i bilaget til forordningen og indgive den til den kompetente ret direkte eller pr. brev eller ved anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel som f.eks. fax eller e-post, der accepteres af den medlemsstat, hvor proceduren indledes. Anmodningsformularen skal omfatte en beskrivelse af beviser til støtte for kravet og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, vedlægges eventuel relevant dokumentation.

Inden for det indre marked vil enkeltpersoner og virksomheder kunne drage fordel af dette instrument, når de fremsætter mindre krav på tværs af landegrænserne.

Kommissionen forelagde forslaget den 21. marts 2005.

SAMARBEJDE MELLEM KONTORER FOR INDDRIVELSE AF AKTIVER

I afventen af, at den irske delegation hæver et forbehold, nåede Rådet til bred enighed om et udkast til afgørelse om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver.

Rådets forberedende organer skal have ansvaret for færdiggørelsen af teksten, så den kan vedtages på en kommende samling i Rådet.

Det skal bemærkes, at hovedmotivet for den grænseoverskridende organiserede kriminalitet er økonomisk vinding. Denne økonomiske vinding er et incitament til at begå yderligere kriminalitet for at opnå endnu større gevinst. De retshåndhævende myndigheder bør derfor have de nødvendige forudsætninger for at efterforske og analysere de finansielle spor i forbindelse med kriminel virksomhed. For at bekæmpe organiseret kriminalitet effektivt kræves der en hurtig udveksling mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af oplysninger, der kan føre til opsporing og beslaglæggelse af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder, der tilhører kriminelle.

Det er derfor nødvendigt, at der finder et tæt samarbejde sted mellem de relevante myndigheder i medlemsstaterne, som er involveret i opsporingen af ulovligt udbytte og andre formuegoder, der eventuelt vil kunne konfiskeres, og at der bliver givet mulighed for direkte kommunikation mellem disse myndigheder.

Med henblik herpå kan medlemsstaterne med denne afgørelse oprette nationale kontorer for inddrivelse af aktiver med kompetence på disse områder, og det bør sikres, at disse kontorer hurtigt kan udveksle oplysninger.

EU'S PRIORITETER FOR BEKÆMPELSE AF KRIMINALITET - Rådets konklusioner

Rådet fik af Europols direktør, Max-Peter Ratzel, en præsentation af trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet i EU for 2006 og vedtog følgende konklusioner:

"I betragtning af Haag-programmet og især punkt 2.3, hvori Europol opfordres til at skifte sin situationsrapport om organiseret kriminalitet ud med trusselsvurderinger om grove former for organiseret kriminalitet,

i betragtning af, at EU skal etablere en arkitektur for sin indre sikkerhed samt vedtage og gennemføre en metode til efterforskningsstyret retshåndhævelse, hvor der lægges vægt på indsamling og analyse af information og efterretninger for at identificere, hvornår det vil være mest effektivt, at retshåndhævende og retsforfølgende myndigheder griber ind,

under hensyntagen til Kommissionens meddelelse om et strategisk koncept med henblik på bekæmpelse af organiseret kriminalitet og den tilknyttede handlingsplan samt Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet,

under hensyntagen til Rådets konklusioner af 12. oktober 2005 om efterretningsstyret politiarbejde og udvikling af trusselsvurderingen af organiseret kriminalitet,

på grundlag af Europols trusselsvurdering af organiseret kriminalitet for 2006 (OCTA)

KONKLUDERER RÅDET FØLGENDE:

Fastlæggelse af EU's prioriteter og strategi for bekæmpelse af organiseret kriminalitet

1. Europols trusselsvurdering af organiseret kriminalitet (OCTA) for 2006 er et første forsøg på at udvikle en trusselsvurdering af nuværende og forventede tendenser inden for organiseret kriminalitet i hele EU. I bilag I opstilles de vigtigste trusler fra organiseret kriminalitet i henhold til OCTA. Konkret bør der fokuseres på OCTA-konklusionerne i nationale prioriteter med henblik på også at fremme samarbejdet med medlemsstater med samme type regionale problemer.

På dette grundlag fastlægger Rådet følgende prioriteter for bekæmpelse af organiseret kriminalitet:

- i Sydvesteuropa bør opmærksomheden rettes mod virkningerne af afrikanske organiserede kriminelle gruppers aktiviteter inden for menneskesmugling og -handel, smugling af ulovlige indvandrere og ulovlig handel med narkotika og samarbejdet derved fremmes mellem i første omgang franske og spanske retshåndhævende myndigheder. Der bør fokuseres på afrikanske organiserede kriminelle grupper og deres involvering i smugling af cannabis og videre-distribution heraf i EU

- i Sydøsteuropa bør der fokuseres på etnisk albansk organiseret kriminalitet og dens involvering i både ulovlig handel med og distribution af heroin og i menneskehandel. Det vil fremme samarbejdet mellem i første omgang Italien, Slovenien og Grækenland og partnere på Balkan
- prioriteterne i Nordøsteuropa bør fokusere på organiserede kriminelle grupper, herunder russisksprogede organiserede kriminelle grupper, som især er involveret i smugling af varer, hvilket vil fremme samarbejdet i Østersøområdet
- aktiviteterne i Atlanterhavsregionen bør fokusere på produktionen af syntetisk narkotika hos organiserede kriminelle grupper med base i Belgien og Nederlandene og den efterfølgende distribution i EU og via Tyskland og Det Forenede Kongerige over Atlanterhavet ind i USA og Canada. Det vil fremme samarbejdet mellem disse lande og på tværs af Atlanterhavet
- bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og ulovlig våbenhandel bør indgå i alle disse prioriteter.

1a. De prioriteter, der fastlægges i disse konklusioner og i OCTA, skal kombineres med prioriteter, der:

- vedrører andre kriminalitetsområder end organiseret kriminalitet
- er fastsat på nationalt plan (for så vidt angår organiseret kriminalitet)
- følger af tidligere og andre rådskonklusioner og/eller -handlingsplaner såsom narkotikahandlingsplanen og handlingsplanen om menneskehandel

De prioriteter, der er opstillet i punkt 1, skal forstås som områder, hvor EU gennem sine medlemsstater, institutioner og organer (i stigende grad) bør koordinere og styrke sin indsats, der bør være reaktiv, men også forebyggende og proaktiv. Tilsammen vil disse samordnede aktiviteter sikre en indgående forståelse og tilvejebringe værktøjer for en mere målrettet indsats mod organiseret kriminalitet med indvirkning på EU.

2. Bekæmpelsen af organiseret kriminalitet kræver en tværfaglig, efterretningsstyret tilgang for ikke kun at standse kriminel virksomhed, men også optrevle kriminelle organisationer, retsforfølge lovovertrædere og fratage dem udbyttet fra det strafbare forhold og derved opnå meget mere effektive og langsigtede resultater og mindske den skade, der forårsages af organiseret kriminalitet. Dette indebærer, at der afsættes (specialiserede) ressourcer og oprettes strukturer med henblik på at udnytte alle de oplysninger, som retshåndhævende myndigheder har adgang til, og dermed identificere og tackle de kriminelle grupper, der udgør den største trussel. Retshåndhævelsesindsatsen, specielt efterforskning og retsforfølgning, bør derfor, når det er muligt, især fokusere på de øverste niveauer af organiserede kriminelle grupper, herunder logistik, finansiering og aktiver. Derfor opfordres medlemsstaterne til at gøre en øget indsats med hensyn til de finansielle aspekter af efterforskning og retsforfølgning, f.eks. beslaglæggelse af aktiver, for at ramme alle niveauer af organiserede kriminelle grupper.
3. For at medlemsstaterne gensidigt skal kunne drage fordel af hinandens indsats, bør der sendes oplysninger om resultaterne af og vanskelighederne med efterforskningen og retsforfølgningen til Europol og, når det er relevant, Eurojust og OLAF, således at EU kan indtage en stærkere position.

Gennemførelse af prioriteterne

4. Alle relevante myndigheder i medlemsstaterne bør sideløbende med andre nationale overvejelser inddrage de strategiske prioriteter, som Rådet har vedtaget, og OCTA i planlægningen af deres nationale og fælles reaktioner på truslerne fra organiseret kriminalitet. Til dette formål bør de anvende de mekanismer og strukturer, der er nævnt i handlingsplanen i bilag II, men også gennemføre prioriteterne med nationale, bilaterale og regionale midler og i deres eksterne forbindelser i overensstemmelse med national lovgivning.
5. Alle relevante EU-organer, -agenturer og -arbejdsgrupper skal tage hensyn til disse prioriteter og afspejle dem i deres strategiske planlægning, arbejdsprogrammer, budgetter, årlige rapportering og eksterne forbindelser. Der skal også tages hensyn til dem i midtvejsrevisionen og ajourføringen af Haag-programmet (handlingsplanen). Der skal regelmæssigt træffes praktiske foranstaltninger til at sikre en horisontal koordinering og et horisontalt samarbejde mellem de forskellige berørte parter.
6. Konkret bør de opgaver, der er fastsat i handlingsplanen i bilaget (som ikke er udtømmende), udføres. Medlemsstaterne, Kommissionen og de relevante EU-agenturer enes om at udføre de opgaver, der er fastsat i bilag II. Formandskabet har i samarbejde med Kommissionen ansvaret for at overvåge gennemførelsen. I forbindelse med arbejdet med fastlæggelse af prioriteter, jf. punkt 4, og de konkrete reaktioner bør medlemsstaterne overveje at afholde møder for at sikre koordinering af aktiviteterne mellem de relevante myndigheder med ansvar for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Artikel 36-Udvalget skal føre tilsyn med gennemførelsen af denne handlingsplan og koordineringen i forbindelse hermed og skal aflægge en foreløbig rapport til Rådet i december 2006.

Metode

7. Det er nødvendigt at evaluere og forbedre metoden til udarbejdelse af OCTA. Europol og medlemsstaterne skal optimere OCTA-procedurerne på baggrund af erfaringerne med OCTA for 2006 og navnlig sikre øget forhåndskoordineret med medlemsstaterne om udarbejdelsen af OCTA og medtage en tydeligere redegørelse for, hvilke kilder der er anvendt, og hvordan der er draget konklusioner. Europol vil holde et møde inden udgangen af juli 2006 for at præcisere metoden til udarbejdelse af OCTA, navnlig med hensyn til kriterierne for udvælgelse af åbne kilder og kilder fra den private sektor samt for vurdering af oplysninger fra disse kilder.
8. Med henblik herpå vil Europol formulere et struktureret og detaljeret efterretningsbehov, om nødvendigt specificeret for visse områder/retsforfulgte. Medlemsstaterne og andre interessenter, der er blevet bedt om at indgive bidrag (taskforcen af politichefer, Eurojust, Det Europæiske Grænseagentur, OLAF, ECB, SITCEN, den private sektor m.fl.), vil afgive svar med henblik på dette behov senest den 31. oktober 2006.
9. Europol anmodes om at forelægge en ajourført udgave af OCTA inden udgangen af februar 2007.

Underretning af Europa-Parlamentet

10. Europa-Parlamentet underrettes om disse konklusioner."

EUROPOLS FREMTID - Rådets konklusioner

Rådet noterede sig rapporten fra Gruppen af Formandskabets Venner, hvori der skitseres muligheder for at forbedre Europol's effektivitet og ansvarlighed, og vedtog følgende konklusioner om Europol's fremtid:

- "1. I løbet af de seneste fem måneder har formandskabet tilstræbt at fastlægge en strategi for, hvordan Europol kan komme til at fungere mere effektivt. På grundlag af drøftelserne på den uformelle samling i Rådet (retlige og indre anliggender) blev der arrangeret en møde på højt plan i Wien efterfulgt af en indgående drøftelse i Gruppen af Formandskabets Venner.
2. Drøftelserne har ført til en række udkast til konklusioner, der er gengivet nedenfor. Coreper anmodes om at fremsende disse konklusioner til Rådet, således at det kan drøfte dem og nå til enighed om en strategi for, hvordan Europol kan komme til at fungere bedre.

3. Konklusion 1: afslutte ratifikationen af de tre protokoller om ændring af Europol-konventionen

I overensstemmelse med konklusionerne fra flere møder i Det Europæiske Råd og flere samlinger i Rådet opfordres medlemsstaterne indtrængende til at afslutte ratifikationen af de tre protokoller om ændring af Europol-konventionen inden den 31. december 2006 (status over arbejdet foreligger i 9589/06 + ADD 1).

Det kommende formandskab anmodes om at aflægge rapport til Rådet i december 2006 om, hvordan ratifikationen skrider frem.

4. Konklusion 2: påbegynde gennemførelsen af de tre protokoller

Kommissionen, medlemsstaterne, Europol samt kompetente organer i Rådet og Europol anmodes om i videst muligt omfang at forberede ikrafttrædelsen af de tre protokoller om ændring af Europol-konventionen, så de kan finde fuld anvendelse så kort tid som muligt efter deres ikrafttræden.

Det kommende formandskab opfordres til at aflægge rapport i december 2006 om fremskridtene med hensyn til protokollernes gennemførelse.

5. **Konklusion 3: forbedre Europols funktionsmåde**

a) *På grundlag af de nuværende retlige rammer*

I overensstemmelse med de muligheder, som Formandskabets Venner har opstillet (9184/1/06), bør de kompetente organer i Rådet og Europol (navnlig Europol-Gruppen og Europols Styrelsesråd) tage de muligheder, der kan gennemføres uden at ændre Europol-konventionen (som nævnt på side 36 i rapporten fra Formandskabets Venner om Europols fremtid i punkt 9, 10, 11, 12 og 13), op til overvejelse.

Det kommende formandskab opfordres til at aflægge rapport i december 2006 om fremskridtene med hensyn til realiseringen af disse hurtige gevinster.

b) *Uden for de nuværende retlige rammer*

Sideløbende med drøftelserne om Europols nye retlige rammer (se nedenfor) bør de kompetente organer i Rådet ligeledes overveje de muligheder, der er angivet som langsigtede løsninger og som nødvendiggør en ændring af Europol-konventionen (som anført på side 36 i rapporten fra Formandskabets Venner om Europols fremtid i punkt 8).

6. **Konklusion 4: erstatte Europol-konventionen med en rådsafgørelse**

De kompetente organer i Rådet bør påbegynde arbejdet for at tage stilling til, hvorvidt og hvordan Europol-konventionen kan erstattes inden den 1. januar 2008 eller snarest muligt herefter af en rådsafgørelse, som fastlagt i artikel 34, stk. 2, litra c), i TEU, om muligt på grundlag af et konkret initiativ eller forslag.

Det kommende formandskab opfordres til at aflægge rapport i december 2006 om fremskridtene med hensyn til at erstatte Europol-konventionen med en rådsafgørelse.

7. **Konklusion 5: undersøge en metode til at ophæve Europol-konventionen**

Det kommende formandskab bør med hjælp fra de kompetente organer i Rådet undersøge, hvordan Europol-konventionen kan ophæves i tilfælde af, at den erstattes af en rådsafgørelse. Navnlig spørgsmålet om, hvorvidt en protokol om ophævelse af konventionen er en retlig forudsætning, skal løses.

Det kommende formandskab bør aflægge rapport om resultaterne af denne drøftelse i december 2006."

BEKÆMPELSE AF TERRORISME

EU's antiterrorkoordinatør, Gijs de Vries, aflagde rapport om iværksættelsen af EU's terrorbekæmpelsesstrategi/handlingsplan og EU's strategi vedrørende radikaliserings og rekruttering (9589/06 + ADD 1).

Gijs de Vries' rapport vurderer fremskridtene siden december 2005 og gør status over ratifikationen af konventioner og gennemførelse af retsakter, som anses for prioriterede.

Han fremhævede især, at et afgørende element af EU's effektivitet i forbindelse med terrorbekæmpelse er at finde frem til mere effektive former for beslutningstagning. Anvendelse af instrumenter som rammeafgørelser og konventioner under tredje søjle skal tages op til fornyet overvejelse, da det generelt tager for lang tid for EU at træffe afgørelser. Endvidere er de afgørelser, der nås frem til, ikke så ambitiøse som oprindelig forventet, og når de er truffet, tager det ofte år, inden alle medlemsstater har gennemført afgørelserne.

I december 2005 vedtog Det Europæiske Råd Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi, der har skabt rammerne for EU's aktiviteter på dette område. EU's strategiske forpligtelse er at bekæmpe terrorisme globalt med respekt for menneskerettighederne og at gøre Europa sikrere, så dets borgere kan leve i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Strategien opdeler alle aktioner under fire overskrifter: FOREBYGGE, BESKYTTE, FORFØLGE OG REAGERE. Den reviderede handlingsplan følger dette mønster med det formål klart at redegøre for, hvad EU prøver at opnå, og hvilke midler det agter at anvende.

*

* *

Den europæiske arrestordre

Det skal bemærkes, at ifølge de seneste statistikker fra 17 medlemsstater i 2005 over, hvordan den europæiske arrestordre fungerer, blev 1295 personer ud af 1526 anholdte personer faktisk overgivet til den anmodende medlemsstat (en procentsats på 85% for så vidt angår overgivelse). Procedurene for overgivelse tog omkring 30-40 dage. Fristen på 90 dage, som er fastsat ifølge den europæiske arrestordre, blev i de fleste tilfælde overholdt. 309 statsborgere blev overgivet.

EKSTERNE FORBINDELSER

Rådet noterede sig status over gennemførelsen af strategien for RIA-politikens eksterne dimension: global frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Rådet vedtog også indsatsorienterede dokumenter om:

- forbedret samarbejde mellem EU og det vestlige Balkan om organiseret kriminalitet, korruption, ulovlig indvandring og terrorbekæmpelse, og
- større EU-støtte til bekæmpelse af narkotikaproduktionen i og handelen med narkotika fra Afghanistan, herunder transitruter.

I strategien for den eksterne dimension opfordres der til udarbejdelse af et partnerskab med tredje-lande på RIA-området, der omfatter styrkelse af retsstatsprincippet og fremme af respekten for menneskerettigheder og internationale forpligtelser.

Denne strategi blev godkendt af RIA-Rådet den 1. december 2005, og processen førte til følgende:

- ministerkonferencen i Wien den 4.-5. maj 2006,
- EU-USA-ministertrojkaen den 3. maj 2006,
- en dialog om interne sikkerhedsspørgsmål mellem EU, Den Russiske Føderation og USA den 4. maj 2006, og
- forberedelsen af de to ovennævnte indsatsorienterede dokumenter.

HAMPTON COURT: OPFØLGNING

I forbindelse med de seneste begivenheder på De Kanariske Øer og i Middelhavet orienterede næstformand i Kommissionen, Franco Frattini, Rådet om, hvor langt man er nået i gennemførelsen af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i december 2005 vedrørende den samlede migrationsstrategi: prioriterede aktioner med fokus på Afrika og Middelhavsområdet.

Rådet gentog sit engagement i den samlede strategi og gav også udtryk for sin støtte til Kommissionens indsats for i aktiv solidaritet at yde størst mulig bistand til de medlemsstater, der oplever en stor tilstrømning af ulovlige indvandrere.

Rådet så endvidere den regionale EU-Afrika-ministerkonference, der finder sted den 10.-11. juli i Rabat, som en vigtig lejlighed til at fremme det operationelle samarbejde mellem hjem-, transit- og bestemmelseslande.

*

* *

Under frokosten drøftede ministrene følgende:

- en rapport fra Michel Barnier om en europæisk civilbeskyttelsesstyrke og europæisk bistand,
- konsekvenserne af Domstolens dom af 31. maj 2006 om aftalen mellem EU og USA om passagerlister (PNR-aftalen), og
- status med hensyn til et kommende forslag fra Kommissionen om listen over sikre hjemlande, jf. artikel 29, stk. 1, i direktivet om minimumsstandards for tildeling og fratagelse af flygtningestatus (EUT L 326 af 31.12.2005, s. 13).

DET BLANDEDE UDVALG

- *SIS II*

Det Blandede Udvalg EU-Island, Norge og Schweiz nåede til enighed om et udkast til forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II).

I dette forordningsudkast fastsættes betingelser og procedurer for behandling af indberetninger indlæst i SIS II vedrørende tredjelandssstatsborgere og for udveksling af supplerende og uddybende oplysninger med henblik på nægtelse af indrejse eller ophold på medlemsstaternes område.

I forordningen fastsættes også bestemmelser vedrørende bl.a. SIS II's tekniske struktur, medlemsstaternes og forvaltningsmyndighedens ansvar, behandling af generelle oplysninger, de pågældende personers rettigheder samt erstatningsansvar.

Den 31. maj 2005 forelagde Kommissionen lovgivningsforslag, der indeholder retsgrundlaget for SIS II: to forordninger, der skal vedtages ved fælles beslutningstagning, og en rådsafgørelse. For at SIS II kan blive operationel hurtigst muligt, således at kontrollen ved de indre grænser kan ophæves for de nye medlemsstater, skal retsakterne vedtages hurtigt af Rådet og Europa-Parlamentet.

- *FÆLLES VISUMANSØGNINGSCENTRE*

Næstformand i Kommissionen, Franco Frattini, forelagde dette forslag fra Kommissionen, der blev vedtaget for nylig (10023/06), og som har til formål at skabe et retsgrundlag, som gør det muligt for medlemsstaterne at registrere visumansøgers obligatoriske biometriske identifikatorer – ansigtsbilledet og ti flade fingeraftryk – og tilvejebringe en retlig ramme for organiseringen af medlemsstaternes konsulære repræsentationer.

I henhold til Haag-programmet blev Kommissionen anmodet om at forelægge et forslag til en retlig ramme, således at medlemsstaterne kan oprette fælles ansøgningscentre. Formålet med oprettelsen af sådanne fælles visumansøgningscentre er, at medlemsstaterne skal kunne dele lokaler, personale og udstyr og dermed være fælles om den økonomiske byrde, som indførelsen af biometriske data i visa medfører.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER****Europol**

Rådet godkendte Europol's årsberetning for 2005 samt Europol's arbejdsprogram for 2007.

EU's katastrofe- og kriseberedskabskapacitet - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Hjælp til borgerne i katastrofe- og krisesituationer, uanset om det er en naturkatastrofe eller en menneskeskabt situation, kræver, at der ydes effektiv bistand i tide og på rette sted. Medlemsstaterne er ansvarlige for håndtering af katastrofer og kriser på deres eget område og for at afgøre, om de behøver bistand udefra. Mange større risici i og uden for Den Europæiske Union kan imidlertid berøre en eller flere medlemsstater eller inddrage hele Den Europæiske Union. I sådanne tilfælde kan der blive behov for støtte fra andre medlemsstater og EU-strukturer.
2. Når sådanne situationer skal håndteres, kan medlemsstaterne trække på de eksisterende EU-mekanismer, der forvaltes af Kommissionen, navnlig monitorerings- og informationscentret vedrørende civilbeskyttelse i Kommissionen og Det Fælles Situationscenter i Rådssekretariatet.
3. På baggrund af mandaterne i punkt 2.4 i Haag-programmet af 5. november 2004 om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, RIA-Rådets erklæring af 13. juli 2005 om EU's reaktion på bombesprængningerne i London og mødet i Coreper den 18. januar 2006 er Rådet enig om at tage følgende skridt for at sikre, at EU kan reagere mere effektivt og yde bistand, når store katastrofer indtræffer i eller uden for EU:
 - Rådet tilslutter sig den operationelle katastrofe- og krisekoordinationshåndbog, der er udarbejdet af formandskabet i tæt samråd med Kommissionen og Rådssekretariatet. Denne håndbog udstikker to spor for arbejdet:

Håndbogen indeholder for det første interne ordninger for den politiske koordination i Bruxelles i forbindelse med store katastrofer i eller uden for Den Europæiske Union.

Disse generiske ordninger overlapper ikke og erstatter heller ikke eksisterende netværk og systemer til hurtig varsling; de bidrager til at yde en bedre koordineret EU-reaktion og afhjælpe mangler ved at sørge for input til koordinerede foranstaltninger eller afgørelser fra Corepers eller Rådets side. Håndbogen vil blive ajourført af de kommende formandskaber i samarbejde med Rådssekretariatet, Kommissionen og medlemsstaterne i lyset af øvelser, der gennemføres straks efter vedtagelsen, samt erfaringer og træning.

Håndbogen forhåndsudpeger for det andet døgnbemandede kontaktpunkter i medlemsstaterne, hvor man kan henvende sig i tilfælde af koordinerede terrorangreb eller en influenzapandemi. Hensigten er på mellemlang sigt at identificere de relevante nationale kontaktpunkter for alle typer katastrofe- og krisesituationer. Håndbogen indeholder desuden en oversigt over operationelle netværk og støtte ved katastrofer, som kan bidrage til at koordinere mellem eller bistå medlemsstaterne i deres håndtering af katastrofe- og krisesituationer. Rådet tilskynder formandskabet, Rådssekretariatet og Kommissionen til yderligere at udvikle håndbogen ved at trække på bedste praksis inden for rammerne af eksisterende bilaterale og multilaterale ordninger og identificere mangler, der skal afhjælpes. Der forelægges en statusrapport for Rådet senest den 30. juni 2007.

- Rådet anmoder medlemsstaterne om, hvor det er relevant, at oprette de interne strukturer, der er nødvendige for hurtigt at kunne reagere på enhver form for anmodning om bistand i forbindelse med alle typer katastrofer og kriser. Medlemsstaterne bør i den forbindelse med henblik på de nuværende ordninger overveje, om det vil være mere effektivt at lade et enkelt nationalt kontaktpunkt tage sig af koordinationen af samtlige katastrofe- og krisesituationer.

4. Rådet noterer sig endvidere, at civilbeskyttelse udgør et bidrag til styrkelse af EU's katastrofe- og kriseberedskabskapacitet, og hilser navnlig velkommen, at der er sket fremskridt i arbejdet med Kommissionens forslag om et instrument for beredskab og hurtig indsats og med omarbejdningen af Fællesskabets civilbeskyttelsesmekanisme. Rådet vil arbejde hen imod at få begge forslag vedtaget inden udgangen af 2006 for at bidrage til en styrkelse af Den Europæiske Unions kriseberedskabskapacitet i og uden for Den Europæiske Union.
5. Det fremhæves, at ovennævnte civilbeskyttelsesforanstaltninger skal betragtes som et bidrag til gennemførelsen af tsunami-handlingsplanen, som opfordrede til udvikling af en hurtig EU-reaktionskapacitet. De suppleres af det igangværende arbejde med den generelle ramme for anvendelse af medlemsstaternes militære eller militært chartrede transportaktiver og ESFP-koordineringsredskaberne til støtte for EU's katastrofeindsats samt med at forbedre det europæiske konsulære samarbejde."

Forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter

Rådet blev enigt om en generel indstilling vedrørende et forslag til en forordning om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager i afventning af Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse.

Formålet med dette forslag er at ændre forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 med henblik på at forbedre og fremskynde fremsendelse og forkyndelse af denne type dokumenter i medlemsstaterne, forenkle anvendelsen af visse af forordningens bestemmelser og forbedre retssikkerheden for rekvirenten og adressaten.

EU's programmer om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder og om grundlæggende rettigheder og retfærdighed

Rådet nåede til enighed om en generel indstilling vedrørende tre udkast til afgørelser om følgende EU-særprogrammer for perioden 2007-2013:

Generelt program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder

- særprogram om forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici, og
- særprogram om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

Generelt program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed

- særprogram om strafferet.

Den generelle indstilling blev vedtaget med forbehold af en senere drøftelse af Europa-Parlamentets udtalelse, der endnu ikke er afgivet, og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse.

Den indre sikkerheds arkitektur

Rådet godkendte en note fra formandskabet, der skitserer en proces med henblik på etablering af en referenceramme for EU's indre sikkerhed.

Terrorbekæmpelse

Rådet noterede sig konklusionerne fra den første politiske dialog på højt plan om terrorbekæmpelse mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som fandt sted den 10. maj (9246/06).

Formandskabet havde indkaldt til det første møde på grundlag af EU's terrorbekæmpelsesstrategi, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2005. Det andet møde på højt plan vil sandsynligvis finde sted i november 2006.

Visumgebyrer*

Som følge af den politiske enighed, der blev opnået i RIA-Rådet den 27.-28. april, vedtog Rådet en beslutning om at forhøje de gebyrer, der skal opkræves for behandling af visumansøgninger som følge af gennemførelsen af visuminformationssystemet og indsamlingen af biometriske oplysninger fra visumansøgerne, fra 35 EUR til 60 EUR (8558/06).

Den græske, ungarske og svenske delegation stemte imod.

Beslutningen finder anvendelse senest fra den 1. januar 2007.

Flere oplysninger findes i pressemeddelelse 8402/06, s. 11.

Rapport om Schengen-evaluering af de nye EU-medlemsstater

Rådet noterede sig en interimrapport, der opidser de fremskridt, som EU's ti nye medlemsstater har gjort i Schengen-evalueringsprocessen.

Schengen-evaluering

Rådet vedtog konklusioner om Schengen-evalueringen af Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige.

Det Europæiske Politiakademi - samarbejdet med Island, Norge og Schweiz

Rådet godkendte et udkast til samarbejdsaftaler mellem Det Europæiske Politiakademi (Cepol) og Islands nationale politiakademi, Politihøgskolen i Norge og det schweiziske politiinstitut (9179/06, 9259/06, 9265/06).

Formålet med disse aftaler er at fastlægge forbindelserne mellem Cepol og ovennævnte uddannelsesinstitutioner og at indføre de ordninger, der er nødvendige for at lette samarbejdet.

Det Europæiske Politiakademi - årsrapport for 2005

Rådet godkendte Det Europæiske Politiakademis årsrapport for 2005 (9230/06).

Europol - ny situations- og tendensrapport vedrørende terror

Rådet godkendte Europol's forslag til en ny situations- og tendensrapport vedrørende terror (TE-SAT), som skal informere Europa-Parlamentet om fænomenet terror i EU (8196/2/06).

Europol har ansvaret for at udvikle metoden for den nye TE-SAT i samråd med bidragsyderne. Dataindsamlingsplanen og efterretningsbehovet for den nye TE-SAT vil blive samordnet af Europol og udkastet til TE-SAT vil blive drøftet med bidragsyderne. Den endelige rapport vil blive godkendt inden for Europol's strukturer.

Ikke-fortrolig rapport om terrorisme i EU - oktober 2004 - oktober 2005

Rådet noterede sig den ikke-fortrolige rapport om terrorisesituationen og -tendenserne i Europa (TE-SAT) (8195/1/06). Rapporten, som er udarbejdet af Europol, dækker perioden fra oktober 2004 til oktober 2005.

Formålet med denne rapport er at skitsere terrorisesituationen i EU og analysere de fastlagte tendenser. Rapporten skal informere Europa-Parlamentet om fænomenet terrorisme med medlemsstaterne som mål.

Rapportens første del vedrører terrorismeaktiviteter udført af forskellige indfødte grupper i EU's medlemsstater, og den anden del fokuserer på internationale terroraktiviteter, der berører EU.

Handlingsplanen til bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering - strategien for mediekommunikation

Rådet noterede sig det igangværende arbejde med en strategi for mediekommunikation, som er udarbejdet under handlingsplanen til bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2005.

Mekanisme for informering om foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet

I afventning af Europa-Parlamentets udtalelse vedtog Rådet en generel strategi vedrørende et udkast til beslutning om etablering af en mekanisme for gensidig informering om medlemsstaternes foranstaltninger på asyl- og indvandringsområdet, der sandsynligvis vil få væsentlig indvirkning i flere medlemsstater eller i EU som helhed (9617/06).

Etableringen af denne mekanisme vil lette udvekslingen af synspunkter mellem medlemsstaterne på teknisk og politisk niveau på asyl- og indvandringsområdet. Medlemsstaterne tilskyndes til at fremsende relevante oplysninger hurtigst muligt og senest, når den pågældende foranstaltning bliver offentligt tilgængelig.

EU's bistandsprojekter på narkotikaområdet i tredjelande

Rådet tilsluttede sig en note vedrørende omfanget af finansieringen samt den geografiske og tematiske fordeling af EU-narkotikaprojekter (9376/06).

Noten giver et overblik, der skal forbedre koordinering og forebygge dobbeltarbejde og lakuner i EU's bistandsprojekter på narkotikaområdet i tredjelande.

EU's narkotikastrategi - alternativ udvikling

Rådet tilsluttede sig EU's holdning til alternativ udvikling, der vil udgøre et politisk grundlag i kontakterne med tredjelande og internationale organisationer (9597/06).

Schengen-reglerne - Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein

Rådet bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger med Island, Norge, Det Schweiziske Forbund og Liechtenstein med henblik på indgåelse af en aftale om disse landes associering med arbejdet i de udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dens beføjelser vedrørende gennemførelse, anvendelse og udvikling af Schengen-reglerne.

Lovvalsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen)

Rådet bekræftede sin enighed om teksten som helhed til forordningen om lovvalsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen)¹. Det bør noteres, at Rådet allerede på sin samling den 27.-28. april 2006¹ opnåede politisk enighed om artiklerne til dette udkast til forordning. Efter den endelige udformning af teksten vil Rådet vedtage sin fælles holdning og forelægge den for Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandling (9143/06 + ADD 1 og ADD 2).

Formålet med denne forordning er at standardisere reglerne for forpligtelser uden for kontrakt og således udvide harmoniseringen af international privatret på det civil- og handelsretlige område.

Herved får parterne mulighed for på forhånd at bestemme, hvilken regel der skal anvendes på et retligt forhold.

Forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser

Rådet vedtog en beslutning om indførelse af en ordning, som bygger på, at nye medlemsstater ensidigt anerkender visse dokumenter udstedt af andre medlemsstater med henblik på transit gennem deres områder foretaget af tredjelandssstatsborgere, der er underlagt visumtvang (*PE-CONS 3609/06*). Beslutningen er rettet til Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

Rådet vedtog også en beslutning om indførelse af en ordning, som bygger på, at medlemsstater ensidigt anerkender opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein til tredjelandssstatsborgere, der er underlagt visumtvang, som ligestillede med deres ensartede eller nationale visa i forbindelse med transit (*PE-CONS 3610/06*).

Varigheden af tredjelandssstatsborgerens transit gennem medlemsstaternes område må ikke overstige fem dage.

Nye medlemsstater, der beslutter at anvende disse beslutninger, giver Kommissionen meddelelse herom senest 10 arbejdsdage efter deres ikrafttræden (tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende). Kommissionen offentliggør disse oplysninger i Den Europæiske Unions Tidende.

Elektronisk udveksling af fotos og fingeraftryk

Rådet vedtog en henstilling til EU-medlemsstaterne om, at de gør fremskridt med hensyn til en metode til elektronisk overførsel af fingeraftryk og fotos mellem retshåndhævende myndigheder (Sirpit-projektet) (9696/1/06).

¹ Se pressemeddelelse 8402/06.

TERRORISME**Henstillinger vedrørende terrorbekæmpelse**

Rådet godkendte et sæt politiske henstillinger vedrørende terrorbekæmpelse, således at de kan integreres i EU's handlingsplan for terrorbekæmpelse.

EKSTERNE FORBINDELSER**Katastrofebistandsaktiviteter**

Rådet noterede sig formandskabets rapport om "seminaret om koordination og kommunikation mellem EU og FN i forbindelse med katastrofebistandsaktiviteter uden for EU: Et tættere samarbejde mellem Fællesskabets civilbeskyttelsesordning og FN", som blev afholdt den 8.-11. maj 2006 i Salzburg.

DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK**Sudan - restriktive foranstaltninger**

Rådet vedtog en afgørelse om gennemførelse af fælles holdning 2005/411/FUSP med henblik på at træffe restriktive foranstaltninger over for visse personer fra Sudan i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1672 (2006) (9204/06).

I maj 2005 vedtog Rådet fælles holdning 2005/411/FUSP med henblik på at gennemføre de foranstaltninger, der er indført ved UNSCR 1591 (2005), og som består af rejseforbud og indefrysning af de økonomiske ressourcer over for enkeltpersoner, der hindrer fredsprocessen, krænker menneskerettighedslovgivningen og overtræder våbenembargoen, og som er udpeget af FN's Sanktionskomité, der er nedsat ved resolution 1591(2005).

Den 25. april 2006 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 1672 (2006) og besluttede at gennemføre foranstaltningerne i resolution 1591 (2005) vedrørende følgende personer:

1. Elhassan, Gaffar Mohamed (generalmajor og øverstbefalende for Sudans væbnede styrkers vestlige region)
2. Hilal, Sheikh Musa (øverste leder for Jalulstammen i Norddarfur)

3. Shant, Adam Yacub (øverstbefalende for Den Sudanesiske Befrielseshær (SLA))
4. Badri, Gabril Abdul Kareem (taktisk befalingsmand for Den Nationale Bevægelse for Reform og Udvikling (NMRD)).

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

Ændringer i EØS-aftalen

Rådet vedtog to udkast til afgørelser truffet af Det Blandede EØS-udvalg om ændring af EØS-aftalen om samarbejde på særlige områder ud over de fire friheder:

- en afgørelse om udvidelse af samarbejdet om gennemførelse og udvikling af det indre marked til 2006 (8711/06)
- en afgørelse om udvidelse af samarbejdet gennem det flerårige program til støtte for formidling af god praksis og overvågning af indførelsen af informations- og kommunikationsteknologi til 2006 (8717/06).

Rådet godkendte også et udkast til afgørelse med henblik på at indsætte en række fællesskabsretsakter, som er vedtaget i de seneste år, i EØS-aftalen om afskaffelse af tekniske handelshindringer for vin (8723/06).

Det Blandede EØS-Udvalg skal indarbejde al relevant EF-lovgivning i EØS-aftalen af hensyn til retssikkerheden og ensartetheden i det indre marked.
